TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2015. gada 16. jūlijā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Preču zīmes — Direktīva 89/104/EEK — 5. pants — Ar preču zīmi apzīmētas preces, kas bez preču zīmes īpašnieka piekrišanas laistas brīvā apgrozībā un kurām piemērots atliktās akcīzes nodokļa maksāšanas režīms — Īpašnieka tiesības iebilst pret šāda režīma piemērošanu — Jēdziens "lieto komercdarbībā"

Lieta C-379/14

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Gerechtshof Den Haag* (Nīderlande) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2014. gada 22. jūlijā un kas Tiesā reģistrēts 2014. gada 7. augustā, tiesvedībās

TOP Logistics BV ,

Van Caem International BV

pret

Bacardi & Company Ltd ,

Bacardi International Ltd

un

Bacardi & Company Ltd ,

Bacardi International Ltd

pret

TOP Logistics BV ,

Van Caem International BV .

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Ilešičs [*M. Ilešič*] (referents), tiesneši A. O'Kīfs [*A. Ó Caoimh*], K. Toadere [*C. Toader*], E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*] un K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*],

ģenerāladvokāts Ī. Bots [*Y. Bot*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

* Tiesvedības valoda – holandiešu.

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *TOP Logistics BV* vārdā – *G. van der Wal* un *M. Tsoutsanis*, *advocaten*,

— *Van Caem International BV* vārdā – *J. Hofhuis*, *advocaat*,

— *Bacardi & Company Ltd* un *Bacardi International Ltd* vārdā – *N. W. Mulder*, *R. E. van Schaik* un *A. M. E. Voerman*, *advocaten*,

— Francijas valdības vārdā – *D. Colas* un *F. Gloaguen*, pārstāvji,

— Portugāles valdības vārdā – *L. Inez Fernandes*, *M. Rebelo* un *N. Vitorino*, pārstāvji,

— Eiropas Komisijas vārdā – *F. Wilman* un *F. W. Bulst*, kā arī *L. Grønfeldt*, pārstāvji,

ņemot vērā lēmumu, kas pieņemts pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas, izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989, L 40, 1. lpp.), 5. panta interpretāciju.

2 Šis lūgums tika iesniegts divās tiesvedībās, kurās attiecīgi tiesājas *TOP Logistics BV* (turpmāk tekstā – "*TOP Logistics*") un *Van Caem International BV* (turpmāk tekstā – "*Van Caem*") pret *Bacardi & Company Ltd* un pret *Bacardi International Ltd* (turpmāk tekstā kopā sauktas – "*Bacardi*"), kā arī *Bacardi* pret *TOP Logistics* un pret *Van Caem* jautājumā par *Bacardi* izcelsmes precēm, kas bez *Bacardi* piekrišanas tikušas ievestas Eiropas Ekonomikas zonā (EEZ) un kurām piemērots atliktās akcīzes nodokļa maksāšanas režīms.

Atbilstošās tiesību normas

Direktīva 89/104

3 Direktīvas 89/104 5. panta 1. un 3. punktā ir noteikts:

"1. Reģistrētā preču zīme piešķir īpašniekam šajā ziņā ekskluzīvas tiesības. Īpašniekam ir tiesības atturēt visas trešās personas, kas nav saņēmušas viņa piekrišanu, lietot komercdarbībā:

a) jebkuru apzīmējumu, kas ir identisks preču zīmei, attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, kuri ir identiski tiem, attiecībā uz ko ir reģistrēta preču zīme;

b) jebkuru apzīmējumu, ja tā identitātes vai līdzības preču zīmei un preču vai pakalpojumu, uz ko attiecas preču zīme [un apzīmējums], identitātes vai līdzības dēļ pastāv varbūtība maldināt sabiedrību [sabiedrībai pastāv sajaukšanas iespēja], kas ietver asociācijas iespēju starp apzīmējumu un preču zīmi.

[..]

3. Saskaņā ar šī panta 1. un 2. punktu cita starpā var aizliegt šādas darbības:

[..]

b) preču piedāvāšanu vai to laišanu tirgū, vai uzkrājumu veidošanu šiem nolūkiem, izmantojot šo apzīmējumu, vai pakalpojumu piedāvāšanu vai sniegšanu ar šo apzīmējumu nosaukumu;

c) preču importu vai eksportu, izmantojot šo apzīmējumu;

[..]."

4 Direktīva 89/104 tika atcelta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Direktīvu 2008/95/EK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV L 299, 25. lpp.), kura stājās spēkā 2008. gada 28. novembrī. Tomēr, ņemot vērā faktu rašanās laiku, pamatlietām ir piemērojama Direktīva 89/104.

Direktīva 92/12/EEK

5 Padomes 1992. gada 25. februāra Direktīvas 92/12/EEK par vispārēju režīmu akcīzes precēm un par šādu preču glabāšanu, apriti un uzraudzību (OV L 76, 1. lpp.) 3. panta 1. punktā bija noteikts:

"Šo direktīvu Kopienas līmenī piemēro šādām precēm [..]:

— [..],

— alkoholam un alkoholiskajiem dzērieniem,

— [..]."

6 Direktīvas 92/12 4. panta b) un c) punktā bija paredzēts:

"Šajā direktīvā lietotas šādas definīcijas:

[..]

b) "akcīzes preču noliktava" – vieta, kur apstiprināts noliktavas saimnieks, veicot savu darbību, ražo, apstrādā, glabā, saņem vai nosūta akcīzes preces nodokļu atlikšanas režīmā, ievērojot īpašus noteikumus, ko noteikušas tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā atrodas attiecīgā akcīzes preču noliktava;

c) "atlikšanas režīms" – nodokļu režīms, ko piemēro preču ražošanai, apstrādei, glabāšanai un pārvadāšanai, atliekot akcīzes nodokli;

[..]."

7 Direktīvas 92/12 5. panta 1. punktā bija noteikts šādi:

"Direktīvas 3. panta 1. punktā minētajām precēm Kopienas teritorijā, kā tā definēta 2. pantā, uzliek akcīzes nodokli to saražošanas vai importa brīdī.

"Akcīzes preces imports" nozīmē šīs preces ievešanu Kopienas teritorijā [..].

Ja uz preci, ievedot to Kopienas teritorijā, attiecina kādu Kopienas muitas procedūru, tad tomēr uzskatāms, ka imports notiek tad, kad preces izgājušas Kopienas muitas procedūru."

8 Direktīvas 92/12 6. panta 1. punktā bija noteikts:

"Akcīzes nodoklis kļūst iekasējams brīdī, kad preces laiž apgrozībā [..].

Akcīzes preču laišana apgrozībā nozīmē:

a) novirzi, tajā skaitā nelikumīgu novirzi, no atlikšanas režīma;

b) tādu preču izgatavošanu, tajā skaitā nelikumīgu izgatavošanu, uz ko neattiecas atlikšanas režīms;

c) šādu preču importu, tajā skaitā nelikumīgu importu, ja uz šīm precēm nav attiecināts nodokļa atlikšanas režīms."

9 Saskaņā ar Direktīvas 92/12 11. panta 2. punktu:

"Gadījumos, kad akcīzes nodoklis nav samaksāts, akcīzes preču ražošana, apstrāde un glabāšana notiek akcīzes preču noliktavā."

10 Direktīva 92/12 no 2010. gada 1. aprīļa ir atcelta ar Padomes 2008. gada 16. decembra Direktīvu 2008/118/EK par akcīzes nodokļa piemērošanas vispārēju režīmu, ar ko atceļ Direktīvu 92/12 (OV 2009, L 9, 12. lpp.). Tomēr, ņemot vērā faktu rašanās laiku, pamatlietām ir piemērojama Direktīva 92/12.

Regula (EEK) Nr. 2913/92

11 Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 13. aprīļa Regulu (EK) Nr. 955/1999 (OV L 119, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "Muitas kodekss"), 91. panta 1. punktā bija noteikts:

"Ārējā tranzīta procedūra atļauj Kopienas muitas teritorijā pārvietot no viena punkta uz otru:

a) ārpuskopienas preces, neattiecinot uz tām ievedmuitas nodokļus un citus maksājumus vai tirdzniecības politikas pasākumus;

[..]."

12 Muitas kodeksa 92. pantā bija noteikts:

"1. Ārējā tranzīta procedūra beidzas un tranzīta dokumentu turētāja pienākumi ir izpildīti, kad preces, uz kurām procedūra attiecas, un vajadzīgie dokumenti ir uzrādīti galamērķa muitas iestādē saskaņā ar attiecīgās procedūras noteikumiem.

2. Muitas dienesti izbeidz procedūru, ja tās [tie], pamatojoties uz nosūtītāja muitas iestādē un galamērķa muitas iestādē pieejamo datu salīdzinājumu, var konstatēt, ka procedūra ir beigusies pareizi."

13 Muitas kodeksa 98. panta 1. punktā bija paredzēts:

"Procedūra glabāšanai muitas noliktavā ļauj muitas noliktavās glabāt:

a) ārpuskopienas preces, nepiemērojot tām ievedmuitas nodokļus un citus maksājumus vai tirdzniecības politikas pasākumus;

[..]."

14 Muitas kodekss tika atcelts ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 23. aprīļa Regulu (EK) Nr. 450/2008, ar ko izveido Kopienas Muitas kodeksu (OV L 145, 1. lpp.). Tomēr, ņemot vērā faktu rašanās laiku, šī sprieduma 19. punktā minētajām precēm bija piemērojams Muitas kodekss.

Pamatlietas un prejudiciālie jautājumi

15 *TOP Logistics*, agrāk saukta "Mevi Internationaal Expeditiebedrijf BV" (turpmāk tekstā – "*Mevi*") ir sabiedrība, kas nodarbojas ar preču glabāšanu un pārkraušanu. Tai ir muitas noliktavas un akcīzes preču noliktavas atļauja.

16 *Van Caem* ir sabiedrība, kas nodarbojas ar zīmolpreču starptautisku tirdzniecību.

17 *Bacardi* ražo un tirgo alkoholiskus dzērienus. Tai saviem ražojumiem ir dažādas preču zīmes.

18 2006. gadā, pamatojoties uz *Van Caem* pieteikumu, vairākas *Bacardi* preču partijas, kas no kādas trešās valsts bija transportētas uz Nīderlandi, tika uzglabātas *Mevi* noliktavā Roterdamas (Nīderlande) ostā.

19 Šīm precēm tika piemērota ārējā tranzīta muitas procedūra vai procedūra uzglabāšanai muitas noliktavā, jo šīs preces tika nodēvētas kā "T1 preces".

20 Vēlāk dažas no šīm precēm tika laistas brīvā apgrozībā un tām tika piemērots atliktās akcīzes nodokļa maksāšanas režīms. Tādējādi šīm precēm vairs netika piemēroti atliktie muitas režīmi, kas ir noteikti Muitas kodeksa 91., 92. un 98. pantā, un tās atradās akcīzes preču noliktavā.

21 Tā kā *Bacardi* nebija piekritusi attiecīgo preču ievešanai EEZ un uzzinājusi, ka attiecīgajās preču partijās no pudelēm tikuši noņemti preču kodi, *Bacardi* lika tās konfiscēt un lūdza *Rechtbank Rotterdam* veikt vairākus pasākumus. Šajā nolūkā tā atsaucās uz savu Beniluksa preču zīmju pārkāpumu.

22 2008. gada 19. novembra spriedumā *Rechtbank Rotterdam* (Roterdamas tiesa) konstatēja, ka attiecīgo preču ievešana EEZ rada *Bacardi* piederošo Beniluksa preču zīmju pārkāpumu, un veica prasītos pasākumus.

23 *TOP Logistics* lietu pārsūdzēja *Gerechtshof Den Haag* (Hāgas apelācijas tiesa). Minētajā apelācijas sūdzībā *Van Caem* tika atļauts iestāties lietā.

24 2012. gada 30. oktobra starpspriedumā minētā tiesa nosprieda, ka, kamēr attiecīgajām precēm ir T1 preču statuss, *Bacardi* piederošo Beniluksa preču zīmju pārkāpums nav noticis.

25 Runājot par jautājumu, vai noticis minēto preču zīmju pārkāpums, kolīdz attiecīgajām precēm ticis piemērots atliktās akcīzes nodokļa maksāšanas režīms, minētā tiesa savā starpspriedumā darīja zināmu savu nodomu iesniegt lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu.

26 Nolēmumā par prejudiciāla jautājuma uzdošanu *Gerechtshof Den Haag* norāda, ka atšķirībā no T1 preču gadījuma beigu beigās maksājamais ievedmuitas nodoklis ir ticis iekasēts par precēm, kuras atrodas akcīzes preču noliktavā. Līdz ar to šīs pēdējās preces ir tikušas ievestas Direktīvas 92/12 izpratnē un laistas brīvā apgrozībā. Tās ir kļuvušas par Kopienas precēm.

27 Taču šāda konstatējuma rezultātā *Gerechtshof Den Haag* ieskatā nav obligāti izdarāms secinājums, ka attiecīgās preces ir tikušas importētas Direktīvas 89/104 5. panta 3. punkta c) apakšpunkta izpratnē.

28 Turklāt *Gerechtshof Den Haag* ir šaubas par jautājumu, vai preces, kurām ir piemērots atliktās akcīzes nodokļa maksāšanas režīms, var tikt "lietotas" "komercdarbībā" Direktīvas 89/104 5. panta 1. punkta izpratnē un vai ar to tiek radīts kaitējuma risks kādai no preču zīmes funkcijām Tiesas judikatūras izpratnē.

29 Šādos apstākļos *Gerechtshof Den Haag* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"Šie jautājumi ir par precēm, kuru izcelsme ir ārpus EEZ un kurām pēc tam, kad tās ir tikušas ievestas EEZ teritorijā (ne preču zīmes īpašnieka paša, ne ar tā piekrišanu veikta ievešana), Eiropas Savienības dalībvalstī ir tikusi piemērota ārējā tranzīta muitas procedūra vai procedūra uzglabāšanai muitas noliktavā [..].

1) Ja, zināmos apstākļos, kādi tie ir šajā lietā, šīs preces pēc tam, kad tām ir ticis piemērots atliktās akcīzes nodokļa maksāšanas režīms, ir jāuzskata par importētām Direktīvas 89/104 5. panta 3. punkta c) apakšpunkta izpratnē, kas nozīmē, ka ir konstatējama "[apzīmējuma] lietošana komercdarbībā", ko preču zīmes īpašnieks var aizliegt atbilstoši šīs direktīvas 5. panta 1. punktam?

2) Ja uz pirmo jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši: vai tad ir jāpieņem, ka zināmos apstākļos, kādi tie ir šajā gadījumā, šādu preču (kam šajā dalībvalstī ir ticis piemērots atliktās akcīzes nodokļa maksāšanas režīms) atrašanās dalībvalstī vien neietekmē vai nevar ietekmēt preču zīmes funkcijas, kas nozīmē, ka preču zīmes īpašnieks, kas minētajā dalībvalstī atsaucas uz valsts preču zīmju tiesībām, nevar iebilst pret šo atrašanos?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

30 Ar šiem jautājumiem, kas ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 89/104 5. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka vienā vai vairākās dalībvalstīs reģistrētas preču zīmes īpašnieks var iebilst pret to, ka trešā persona ar šo preču zīmi apzīmētām precēm piemēro atliktās akcīzes nodokļa maksāšanas režīmu pēc tam, kad tās bez minētā īpašnieka piekrišanas ir tikušas ievestas EEZ un laistas brīvā apgrozībā.

31 Šajā ziņā iesākumā ir jāatgādina, ka būtiski ir, lai vienā vai vairākās dalībvalstīs reģistrētas preču zīmes īpašnieks varētu kontrolēt ar šo preču zīmi apzīmētās preces pirmo laišanu apgrozībā EEZ (it īpaši skat. spriedumus *Zino Davidoff* un *Levi Strauss*, no C-414/99 līdz C-416/99, EU:C:2001:617, 33. punkts; *Makro Zelfbedieningsgroothandel* u.c., C-324/08, EU:C:2009:633, 32. punkts, kā arī *L'Oréal* u.c., C-324/09, EU:C:2011:474, 60. punkts).

32 Tādējādi ar Direktīvas 89/104 5. pantu preču zīmes īpašniekam ir piešķirtas ekskluzīvas tiesības, kas tam ļauj tostarp aizliegt visām trešajām personām importēt preces ar šo preču zīmi, tās piedāvāt, laist tirgū vai veidot uzkrājumus šiem nolūkiem bez preču zīmes īpašnieka piekrišanas (spriedumi *Zino Davidoff* un *Levi Strauss*, no C-414/99 līdz C-416/99, EU:C:2001:617, 40. punkts; *Van Doren + Q*, C-244/00, EU:C:2003:204, 33. punkts, kā arī *Peak Holding*, C-16/03, EU:C:2004:759, 34. punkts).

33 Šajā gadījumā pamatlietā izskatāmās preces ir ražotas trešajā valstī. Tās ir tikušas ievestas Eiropas Savienības muitas teritorijā bez preču zīmes īpašnieka piekrišanas, un tām ir piemērots muitas maksājumu atlikšanas režīms. Pēc tam tās ir laistas brīvā apgrozībā, kā rezultātā minētais muitas režīms tika izbeigts un radās pamats ievedmuitas nodokļa samaksai, un tas viss ir noticis bez preču zīmes īpašnieka piekrišanas.

34 No nolēmuma par prejudiciāla jautājuma uzdošanu izriet, ka pamatlietā izskatāmajām precēm vairs netiek piemērots muitas maksājumu atlikšanas režīms. Līdz ar to judikatūra, saskaņā ar kuru muitas maksājumu atlikšanas režīma piemērošana zīmolprecēm, piemēram, Muitas kodeksa 91. un 92. pantā noteiktā ārējā tranzīta procedūra vai Muitas kodeksa 98. pantā noteiktā muitas noliktavas procedūra, pati par sevi nekaitē preču zīmes īpašnieka ekskluzīvajām tiesībām (it īpaši skat. spriedumu *Philips* un *Nokia*, C-446/09 un C-495/09, EU:C:2011:796, 55. un 56. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra), nav piemērojama tādā lietā kā pamatlieta.

35 Gluži pretēji, tā kā ievedmuitas nodoklis par precēm pamatlietā ir ticis samaksāts un tā kā šīs preces ir laistas brīvā apgrozībā, šīs preces ir tikušas importētas Direktīvas 89/104 5. panta 3. punkta c) apakšpunkta izpratnē (šajā ziņā skat. spriedumu *Class International*, C-405/03, EU:C:2005:616, 43. un 44. punkts, kā arī rīkojumu *Canon*, C-449/09, EU:C:2010:651, 18. punkts).

36 Tā kā pamatlietā izskatāmās preces turklāt ietilpst vienā no Direktīvas 92/12 3. panta 1. punktā minētajām kategorijām, šīs preces saskaņā ar šīs direktīvas 5. panta 1. punktu ir kļuvušas arī par importētām precēm šīs pašas direktīvas izpratnē brīdī, kad tām vairs netika piemērots muitas režīms.

37 Tomēr iesniedzējtiesas šaubas par jautājumu, vai preču zīmes īpašnieks var iebilst pret to, ka šādi bez viņa piekrišanas brīvā apgrozībā laistām precēm tiek piemērots atliktās akcīzes nodokļa maksāšanas režīms, izraisa, pirmkārt, fakts, ka saskaņā ar Direktīvā 92/12 paredzētajiem noteikumiem, kamēr preces tiek uzglabātas akcīzes preču noliktavā, akcīzes nodoklis nav samaksāts un ka līdz ar to attiecīgās preces vēl nevar tikt laistas apgrozībā.

38 Kā norāda *Bacardi* un Francijas valdība, no Direktīvas 89/104 5. panta 3. punkta formulējuma, kā arī no šī sprieduma 32. punktā minētās judikatūras izriet, ka preču zīmes īpašniekam, lai viņš varētu izmantot savas ekskluzīvās tiesības, nav pienākuma gaidīt ar viņa preču zīmi apzīmēto preču laišanu apgrozībā. Viņš var arī iebilst noteiktām darbībām, kuras bez viņa piekrišanas tiek īstenotas pirms šādas preču laišanas apgrozībā. Šādu darbību skaitā katrā ziņā ietilpst attiecīgo preču imports un to glabāšana ar nolūku laist tās tirgū.

39 Pamatojoties uz 5. panta 3. punkta un šī paša panta 1. punkta kopīgu lasījumu, jākonstatē, ka tāda uzņēmēja kā šajā gadījumā *Van Caem* darbības, kurās ietilpst preču importēšana Savienībā bez preču zīmes īpašnieka piekrišanas un atliktās akcīzes nodokļa maksāšanas režīma piemērošana šīm precēm, glabājot tās tādējādi akcīzes preču noliktavā, gaidot akcīzes nodokļa samaksu un laišanu tirgū, ir kvalificējamas par "jebkura apzīmējuma, kas ir identisks preču zīmei attiecībā uz precēm [..], [kuras] ir identiskas tām, attiecībā uz ko ir reģistrēta preču zīme, lietošanu komercdarbībā" Direktīvas 89/104 5. panta 1. punkta izpratnē.

40 Protams, importējot un glabājot noliktavā preces, kuras ir marķētas ar apzīmējumu, kas ir identisks citam piederošai preču zīmei attiecībā uz precēm, kuras ir identiskas ar reģistrēto preču zīmi apzīmētajām precēm, minētais uzņēmējs neizmanto šo apzīmējumu darījumos, kas veikti ar patērētājiem. Taču, lai neliegtu Direktīvas 89/104 5. panta 3. punkta lietderīgo iedarbību, tā paša panta 1. punktā izmantotie vārdi "lieto" un "komercdarbībā" nav interpretējami tādējādi, ka tie attiecas vienīgi uz tiešām attiecībām starp komersantu un patērētāju.

41 Runājot, pirmkārt, par "lietošanas" jēdzienu, Tiesai jau ir bijusi iespēja precizēt, ka preču zīmei identiska apzīmējuma lietošana Direktīvas 89/104 5. panta izpratnē ir tad, ja attiecīgais uzņēmējs izmanto šo apzīmējumu savā komercsaziņā (spriedums *Google France* un *Google*, no C-236/08 līdz C-238/08, EU:C:2010:159, 56. punkts).

42 Tas tā ir gadījumā, piemēram, ja uzņēmējs importē vai novieto noliktavā viņam nepiederošas preču zīmes preces ar nolūku laist šīs preces tirgū. Ja būtu citādi, tirgū laišanas nolūkā veiktas importēšanas un glabāšanas darbības, kas ir minētas Direktīvas 89/104 5. panta 3. punktā un parasti īstenotas bez tiešas saskarsmes ar iespējamajiem patērētājiem, nevarētu tikt kvalificētas kā "lietošana" minētā panta izpratnē un tāpēc nevarētu tikt aizliegtas, lai arī Savienības likumdevējs šīs darbības ir skaidri identificējis kā tādas, kuras var tikt aizliegtas.

43 Otrkārt, runājot par formulējumu "komercdarbībā", pastāvīgajā judikatūrā ir noteikts, ka preču zīmei identiska apzīmējuma lietošana komercdarbībā ir notikusi, ja tas tiek darīts tirdzniecības darbības ietvaros ar mērķi iegūt ekonomisku labumu, nevis privātajā sfērā (spriedumi *Arsenal Football Club*, C-206/01, EU:C:2002:651, 40. punkts; *Céline*, C-17/06, EU:C:2007:497, 17. punkts, kā arī *Google France* un *Google*, no C-236/08 līdz C-238/08, EU:C:2010:159, 50. punkts).

44 Acīmredzami tas tā ir tādā gadījumā kā pamatlietā, kad uzņēmējs, kas nodarbojas ar zīmolpreču paralēlo tirdzniecību, šādas preces importē un glabā noliktavā.

45 Turpretī, runājot par tādu noliktavu turētāju kā šajā gadījumā *TOP Logistics*, jākonstatē, ka šādas personas sniegtie svešas preču zīmes preču glabāšanas pakalpojumi nav šādai preču zīmei identiska apzīmējuma lietošana attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, kas ir identiski vai līdzīgi precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem ir reģistrēta minētā preču zīme. Ciktāl šis pakalpojumu sniedzējs ļauj savam klientam īstenot šādu lietošanu, viņa loma ir vērtējama nevis Direktīvas 89/104 noteikumu kontekstā, bet gan ir jāizskata, ja nepieciešams, citu tiesību normu kontekstā (pēc analoģijas skat. spriedumu *Frisdranken Industrie Winters*, C-119/10, EU:C:2011:837, 28.–35. punkts).

46 Otrkārt, iesniedzējtiesa jautā par kaitējuma risku preču zīmes funkcijām, ko var radīt darbība, kuras ietvaros ar svešu preču zīmi apzīmētām precēm tiek piemērots atliktās akcīzes nodokļa maksāšanas režīms. Šajā kontekstā tā piemin Tiesas judikatūru, saskaņā ar kuru Direktīvas 89/104 5. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētajā gadījumā ar preču zīmi piešķirto ekskluzīvo tiesību izmantošana ir norobežojama attiecībā uz gadījumiem, kad, trešām personām izmantojot apzīmējumu, tiek radīts vai var tikt radīts kaitējums kādai no preču zīmes funkcijām, neatkarīgi no tā, vai runa ir par ar preču zīmi apzīmētās preces vai pakalpojuma būtisko izcelsmes norādes funkciju vai kādu citu preču zīmes funkciju (spriedumi *Google France* un *Google*, no C-236/08 līdz C-238/08, EU:C:2010:159, 79. punkts, kā arī *Interflora* un *Interflora British Unit*, C-323/09, EU:C:2011:604, 38. punkts).

47 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka būtiskā izcelsmes norādes funkcija ļauj identificēt ar preču zīmi apzīmēto preci vai pakalpojumu kā tādu, kura izcelsme ir konkrētā uzņēmumā, un šis uzņēmums ir vienīgais, kura kontrolē prece vai pakalpojums tiek komercializēts (spriedums *Backaldrin Österreich The Kornspitz Company*, C-409/12, EU:C:2014:130, 20. punkts un tajā minētā judikatūra).

48 Kā norādījušas *Bacardi* un Francijas valdība, jebkura trešās personas darbība, kas vienā vai vairākās dalībvalstīs reģistrētas preču zīmes īpašniekam traucē izmantot savas tiesības, kā atzīts šī sprieduma 32. punktā atgādinātajā judikatūrā, kontrolēt ar šo preču zīmi apzīmēto preču pirmo laišanu EEZ tirgū, pēc rakstura kaitē šai būtiskajai preču zīmes funkcijai. Preču importēšana bez attiecīgās preču zīmes īpašnieka piekrišanas un šo preču glabāšana akcīzes preču noliktavā, gaidot to laišanu Savienības tirgū, liedz šīs preču zīmes īpašniekam iespēju kontrolēt ar savu preču zīmi apzīmēto preču pirmās laišanas EEZ tirgū kārtību. Tādējādi šādas darbības rada kaitējumu preču zīmes funkcijai, kurā ietilpst tāda uzņēmuma identifikācija, kas ir preču izcelsmes avots un kura kontrolē tiek organizēta pirmā laišana tirgū.

49 Šādu analīzi neapgāž fakts, ka importētās un atliktās akcīzes nodokļa maksāšanas režīmam pakļautās preces vēlāk var tikt eksportētas uz trešo valsti un tādējādi vispār netikt laistas dalībvalsts tirgū. Šajā ziņā pietiek vien norādīt, ka jebkura brīvā apgrozībā esoša prece var tikt eksportēta. Šāda iespējamība nedrīkst radīt šķēršli preču zīmju tiesiskā regulējuma piemērošanai Savienībā importētām precēm. Turklāt eksports pats par sevi ir viena no darbībām, kas ir minēta Direktīvas 89/104 5. panta 3. punktā.

50 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka Direktīvas 89/104 5. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka vienā vai vairākās dalībvalstīs reģistrētas preču zīmes īpašnieks var iebilst pret to, ka trešā persona ar šo preču zīmi apzīmētām precēm piemēro atliktās akcīzes nodokļa maksāšanas režīmu pēc tam, kad tās bez minētā īpašnieka piekrišanas ir tikušas ievestas EEZ un laistas brīvā apgrozībā.

Par tiesāšanās izdevumiem

51 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, 5. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka vienā vai vairākās dalībvalstīs reģistrētas preču zīmes īpašnieks var iebilst pret to, ka trešā persona ar šo preču zīmi apzīmētām precēm piemēro atliktās akcīzes nodokļa maksāšanas režīmu pēc tam, kad tās bez minētā īpašnieka piekrišanas ir tikušas ievestas EEZ un laistas brīvā apgrozībā.

[Paraksti]